

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Prepareu el camí del Senyor

Tota la nostra vida és una preparació per a alguna cosa: preparem les petites feines de la jornada i també els grans esdeveniments; es preparen les reunions familiars i els encontres multitudinaris; els professors preparen les seves classes i els alumnes els seus exàmens; cada persona que treballa prepara els instruments pertinents per a la seva activitat laboral; cal preparar els actes més importants de la vida, com ho són la celebració d'un sagrament, el naixement d'un fill, o tantes intervencions importants en els diferents àmbits professionals. Aquest segon diumenge d'Advent escoltem la veu de Joan el Baptista, que ens exhorta a preparar el camí del Senyor. Al cap i a la fi, la nostra vida no és altra cosa que una preparació per a l'encontre definitiu amb el Senyor.

Joan Baptista és el precursor del Messies. Es tracta d'un profeta de foc, una veu que crida en el desert amb llibertat i valentia. La seva indumentària es compon d'una pell de camell i un cinturó; s'alimenta de llagostes i mel boscana. Se sent lliure de lligams i es dedica amb totes les seves forces a la missió que ha rebut: preparar el camí del Senyor suscitant l'esperança en el poble d'Israel. La seva predicació ressona de manera directa i contundent cridant a la conversió per a rebre el perdó dels pecats. La seva figura esdevé commovedora i edificant per la humilitat i per l'amor que mostra a Aquell de qui no és digne de deslligar-li la corretja del calçat: Prepara el camí, assenyala el Messies i després desapareix amb tota discreció. No cerca el protagonisme en cap

moment, al contrari, s'abaixa ell mateix amb humilitat per a enaltir Jesús.

Als jueus fidels que esperaven la vinguda del Messies els ajuda a centrar-se en el que és essencial, la conversió del cor. Als qui estan apartats de Déu els convida a tornar al bon camí i exhorta tothom a preparar-se per l'encontre amb el Senyor que ve. El seu crit profètic continua ressonant al llarg dels segles i l'escoltem també en la nostra època. L'ésser humà tendeix amb facilitat a allunyar-se de Déu, a qui no pot veure materialment, i a quedar atrapat per les criatures i les coses, que pot palpar i que l'envolten tothora. La crida de Joan a la conversió, a preparar el camí per al Senyor és una crida a revisar qui ocupa el centre de la nostra vida, en què se centren els nostres desitjos i esperances, quins són els nostres ideals, en què posem el cor i les forces, a què dediquem el temps. Preparar el camí del Senyor és girar la mirada cap a Déu, posar-lo al centre de la nostra existència. Preparar el camí del Senyor és obrir el cor a Déu i al germà.

Som homes i dones del tercer mil·lenni amb les seves característiques pròpies. El filòsof francès Gilles Lipovetsky analitza en les seves obres —de manera especial en *L'era del buit*— algunes característiques de la nostra societat postmoderna: el consumisme, el narcisisme apàtic, l'individualisme exagerat, l'abandonament dels valors tradicionals, l'hedonisme immediatista, la pèrdua de la consciència històrica i el descrèdit del futur, la moda de l'efímer, el culte desmesurat a l'oci, la cultura com a mercaderia, l'ecologisme només per quedar bé, etc.

Doncs bé, als homes i dones d'aquest temps ens arriba un any més el missatge del Baptista, que ens indica el camí de l'encontre amb el Senyor, amb nosaltres mateixos i amb els altres. No tinguem por.

ENTREVISTA

150 anys de parròquia

JOAN NADAL

Divendres van començar els actes de celebració del 150è aniversari de la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell (www.purissimasabadell.org). Fins al 8 de desembre de 2018 tenen programades conferències, concerts, misses polifòniques, pregàries a l'estil Taizé, un concurs de fotografia... També han fet un DVD i un llibret sobre la història de la parròquia, a més de nous cantorals i nous goigs amb música de Bernat Vivancos. I per a les festes de Nadal, un pessebre monumental a l'entrada de l'església realitzat per Marcel·lí Pol. Mn. Joan Nadal és el rector de la parròquia.

Què representa la parròquia de la Puríssima per a Sabadell?

És un punt de referència per a la ciutat. Va néixer en un moment fort de creixement de la indústria tèxtil. Va marcar des de l'inici un nou estil, amb una pastoral més oberta i social: escola nocturna per a noies, teatre, esport, sardanes...

Com ha evolucionat la parròquia de la Puríssima?

Evidentment, els temps han canviat des dels nostres orígens; però, tot i així, sortosament la nostra comunitat parroquial és una comunitat dinàmica que compta amb un suport important de voluntaris i això permet realitzar força activitats obertes als feligresos, al barri i a la ciutat.

Com s'adapten a les noves necessitats de la societat i dels fidels?

Hem d'estar atents als signes dels temps i mirar de mantenir sempre viva la convivència i la bona harmonia malgrat les adversitats socials, religioses... Hem d'emprar les noves tecnologies com a mitjà per informar i fer present el missatge de Déu a més persones. I també crear espai per a la formació religiosa i l'aprofundiment de la fe a persones adultes que volen tornar a creure.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Que Jesús ens acompanyi!

Catequesi preparatòria per a la primera comunió. El grup d'infants es reuneix cada setmana amb la catequista. Mostren interès i la participació és bona i l'ambient cordial. Desenvolupen els temes d'acord amb el calendari previst. No hi falta, tampoc, un moment per a la pregària comunitària. Quan acaben la sessió i s'acomiaden, a mesura que marxen, la catequista els dona un copet a l'esquena a cadascú, alhora que els diu: «Que Jesús t'acompanyi!» Els infants ho esperen i aquest comiat, que era propi de la catequista, ara també l'utilitzen entre ells per acomiadar-se: «Que Jesús t'acompanyi! Que Jesús t'acompanyi!» Dit d'una manera cordial i sentida, sense l'aldarull i gresca que l'edat podria comportar. Bona manera d'acomiar-se i de desitjar-se una bona setmana fins a la propera trobada catequètica. Bona manera de desitjar a l'altre que Jesús sigui un amic preferencial, proper i estimat.

El gest senzill i les paraules repetides una i altra vegada restaran en el record d'aquests infants i, passats els anys, els recordaran a alguns el descobriment de l'amor de Déu, el camí de la fe en el qual varen ser iniciats, el coneixement de Jesús, l'aprendre

a estimar-lo i el desig de seguir-lo... Altres potser recordaran aquells moments tot agraint les actituds i les virtuts descobertes que els han ajudat humanament, encara que la fe, do de Déu, no hagi arrelat del tot en el seu cor. Uns tercers potser no ho recordin quasi mai o mai, però la paraula escoltada i el testimoni copsat van fer la seva feina i... Déu passa i torna a passar. Tots en un o altre moment recordaran, més d'un amb record agrait, la bona voluntat de la catequista i l'estimació que els tenia, potser també el seu desig d'apropar-los a Jesús, a qui els encomanava abans de marxar de la sessió de catequesi.

A uns i altres, a tots: Que Jesús t'acompanyi, ben a prop teu, que sentis i visquis aquesta proximitat, company en el camí de la vida amb el desig que esdevingui camí de benaurança, d'amor, per a tu i per als que trobaràs a la vorera del camí, a dreta i esquerra. «I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que Ell m'ha donat» (Jn 6,39). Pregar amb confiança i amb esperança. I desitjar als més propers i als que no ho són tant —potser amb un copet a l'esquena, i sempre amb afecte— la proximitat de Jesús. La resta, en mans de Déu.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Un cristiano reza... también con las obras»

Raoul Follereau, el apóstol de los leproso, fundador de la **Ayuda Mundial** a los **Enfermos de Lepra**, visitó 102 países del mundo. Recorrió más de 2 millones de kilómetros. Se **conmovió** al ver que los enfermos leproso eran apartados y abandonados en la **selva**.

Follereau contaba que había tenido un **sueño**:

—«Un hombre se presentó ante el **juicio** del Señor Dios. Dijo:

—«Mira, Señor. He **observado** tu ley. No he hecho nada injusto, malo o criminal. Señor, mis **manos** están **limpias**». El Señor le respondió: «Indudablemente, pero están **vacías**.»

Y se puso a luchar:

—Contra el **hambre** y contra la **harta** de los **satisfechos**.

—Contra la bomba **atómica**, y en favor del **amor** al prójimo.

—Contra el **sufrimiento** de millones de seres inocentes.

—Contra la otra **lepra**, que es la **raíz** de todo **mal**, y que está en la **du-reza** del **corazón**, —el **egoísmo**—, en una sociedad **harta** de **bienestar**.»

El **papa Francisco** afirmó en la conclusión de las audiencias sobre la **Misericordia** (en un titular destacado en *L'Osservatore Romano* 2-12-2016), la **consoladora verdad** para **quienes dedican** esfuerzos y tiempo a hacer **obras** de caridad y de misericordia, todo **por amor** a Jesús:

—«**Un cristiano reza... también con las obras.**»

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marino, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelitè (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte (□ Barcelona) [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Marta, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llàtzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les peïjades. R.

Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».

Prepareu el camí del Senyor

P. JAUME SIDERA, claretià

«Consoleu el meu poble. Ha arribat l'hora de la llibertat. Déu us ha ben perdonat». Quin missatge tan consolador per a un poble que viu a l'exili, enyorant la pàtria desitjada.

S'anuncia un nou Èxode. El primer fou la sortida d'Egipte desert enllà vers la Terra Promesa. El segon, el retorn de Babilònia. Cal obrir camins nous i condicionar els vells perquè el poble, amb Déu al capdavant, pugui caminar sense entrebancs cap a la llibertat.

Joan Baptista aplica el missatge d'Isaïes al poble que acut a sentir-lo: per entrar a la terra nova cal convertir-se, capbussar-se en el Jordà i deixar enrere la vida sense Déu i acceptar decidits la llibertat dels fills que Déu els ofereix.

Ens hi espera «un cel nou i una terra nova» que responguin plenament al projecte de Déu. Aquest món nou adés el projectem al passat com el paradís perdut i enyorat del Gènesi, adés el projectem al futur com a l'Apocalipsi. I mentrestant, què? Patim les guerres, les catàstrofes, la desintegració de la creació, la fam i la misèria. I res més? L'Advent ens diu que totes aquestes calamitats són els dolors d'infantament, que un altre món és possible, que amb una esperança activa podem avançar ja ara el cel nou i la terra nova. Com? Assimilant i vivint els valors del Regne de Déu: amor, veritat, justícia, llibertat, autodomini. Establint una nova relació amb Déu Pare misericordiós, una relació de germanor amb els altres i amb respecte total a una terra i a uns béns posats a l'abast de tothom.

Aquests dies veurem realitzat allò que diu el salm: «La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la bondat i la pau; la fidelitat germinarà de la terra i la bondat guaitarà des del cel.»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dimecres 13:

- **A les 11 h.** Consell Presbiteral.
- **A les 18 h.** Missa amb els voluntaris de Càritas dels arxiprestats de Sabadell a la parròquia de Sant Quirze i Santa Julita de Sant Quirze del Vallès.

Dissabte 16. Reunió de l'Executiva del moviment Cursets de Cristiandat d'Espanya a Madrid.

Diumenge 17:

- **A les 11 h.** Missa a l'església de Sant Francesc de Terrassa.
- **A les 14 h.** trobada de Nadal amb l'Hospitalitat de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.
- **A les 19 h.** Pessebre vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Visita Pastoral

Parròquia de Santa Maria d'Ullastrell. Diumenge 10, a les 11 h, Missa Estacional; dilluns 11, visita.

Parròquia del Sant Esperit de Terrassa. Diumenge 10, tarda; dilluns 11 matí i tarda; dimarts 12, tarda; dimecres 13, tarda i vespre; dijous 14, nit; divendres 15, matí i tarda.

Notícies

Benedicció de l'Espai Memorial per a columbaris a la Catedral. El dimecres 8 de novembre, a les 19 h, Mons. Saiz Meneses bené l'Espai Memorial per a columbaris, situat a l'antiga capella del Sant Crist, al costat del Museu de la Catedral.

Trobada de formació dels diaques. El dissabte 25 de novembre tingué lloc, al Seminari Diocesà de Terrassa, la primera trobada de formació d'aquest curs dels diaques permanents de la diòcesi. Una vegada al trimestre els diaques es reuneixen amb Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar per a la seva formació i acompanyament.

Missa Estacional i confirmacions a la Sagrada Família de Terrassa. El diumenge 26 de novembre, solemnitat de Crist Rei, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa Estacional a la Sagrada Família de Terrassa, iniciant la Visita Pastoral a aquella parròquia. Dintre de la

Missa administrà el sagrament de la Confirmació a cinc fidels.

Consell Pastoral Diocesà 2017-2021

El dissabte 2 de desembre quedà constituït el Consell Pastoral Diocesà per al període 2017-2021.

President

Excm. i Rvdm. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa

Membres per raó del càrrec

- Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar i Vicari general
- Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal i Moderador de Cúria
- Mn. Joan Carles Montserrat, Vicari episcopal
- Mn. Josep Monfort, Vicari episcopal
- Mn. Carles Cahuana, Secretari general i Canceller

Membres de lliure elecció

Representants territorials:

- Arxiprestat de Montcada: Sr. Èrik Ortega Boguñà
- Arxiprestat de Sant Cugat: Sra. Teresa Arpí Roca

- Arxiprestat de Terrassa: Sr. Joan Baltà i Torredemer
- Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud: Sr. Antoni Górriz
- Arxiprestat de Sabadell Nord: Sra. Bàrbara Martí Pérez
- Arxiprestat de Granollers: Sra. Teresa Ortiz
- Arxiprestat de Montbui-Puiggraciós: Sr. Xavier Rocabayera
- Arxiprestat de Montseny: Sr. Raül Leronés

Falta elegir els representants dels arxiprestats de Rubí i Mollet.

Representants funcionals:

- Vida Consagrada: Gna. Carme Muñoz, CM
- Diaques permanents: Mn. Eduardo Ocio Ugartondo
- Apostolat Seglar: Sr. Oriol Torras
- Delegació episcopal de Catequesi: Sra. Eulàlia Gambús
- Delegació episcopal de Càritas: Sr. Salvador Obiols
- Delegació Episcopal d'Ensenyament i Escoles Diocesanes i Parroquials: Sra. Roser Álvarez
- Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut: Sr. Oriol Grèbol
- Delegació Episcopal de Pastoral de la Salut: Sr. Josep M. Fernández

Membres designats pel Sr. Bisbe

- Sr. Josep Argemí
- Srs. Oriol Vives i Eulàlia Aura
- Sr. Francesc Matencio
- Sr. Alfons Collado
- Sr. Jaume Galobart

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Preparad el camino del Señor

Toda nuestra vida es una preparación para algo: Preparamos las pequeñas tareas de la jornada y también los grandes acontecimientos; se preparan las reuniones familiares y los encuentros multitudinarios; los profesores preparan sus clases y los alumnos sus exámenes; cada persona que trabaja prepara los instrumentos pertinentes para su actividad laboral; hay que preparar los actos más esenciales de la vida, como la celebración de un sacramento, el nacimiento de un hijo, o tantas intervenciones importantes en los diferentes ámbitos profesionales. En este segundo domingo de Adviento escuchamos la voz de Juan el Bautista, que nos exhorta a preparar el camino del Señor. A fin de cuentas, nuestra vida no es más que una preparación para el encuentro definitivo con el Señor.

Juan Bautista es el precursor del Mesías. Se trata de un profeta de fuego, una voz que clama en el desierto

con libertad y valentía. Una piel de camello y un cinturón componen su indumentaria; se alimenta de saltamontes y miel silvestre. Libre de ataduras se aplica con todas sus fuerzas a la misión que ha recibido: preparar el camino al Señor suscitando la esperanza en el pueblo de Israel. Su predicación resuena directa y contundente llamando a la conversión para recibir el perdón de los pecados. Su figura es conmovedora y edificante por la humildad y por el amor que muestra a Aquel del cual no se considera digno ni de desatarle las sandalias. Prepara el camino, señala al Mesías y después desaparece discretamente. No busca el protagonismo en ningún momento, al contrario, se abaja a sí mismo con humildad para enaltecer a Jesús.

A los judíos fieles que esperaban la venida del Mesías les ayuda a centrarse en lo esencial, la conversión del corazón. A los que están apartados

de Dios les persuade para que vuelvan al buen camino, a todos los exhorta a prepararse para el encuentro con el Señor que viene. Su grito profético sigue resonando a lo largo de los siglos y lo escuchamos también en nuestra época. El ser humano tiende con facilidad a alejarse de Dios, a quien no puede ver materialmente, y a apearse a las criaturas y a las cosas, que puede palpar y que le rodean a todas horas. La llamada de Juan a la conversión, a preparar el camino al Señor, es una llamada a revisar quién ocupa el centro de nuestra vida, en qué se centran nuestros deseos y esperanzas, cuáles son nuestros ideales, en qué ponemos el corazón y las fuerzas, a qué dedicamos el tiempo. Preparar el camino del Señor es volver la mirada a Dios, ponerlo en el centro de la existencia. Preparar el camino al Señor es abrir el corazón a Dios y al hermano.

Somos hombres y mujeres del tercer milenio con sus características propias. El filósofo francés Gilles Lipovetsky analiza en sus obras —de modo particular en *La era del vacío*— algunas características de nuestra sociedad posmoderna: el consumismo, el narcisismo apático, el hiperindividualismo, el abandono de los valores tradicionales, el hedonismo instantáneo, la pérdida de la conciencia histórica y el descrédito del futuro, la moda de lo efímero, el culto desmesurado al ocio, la cultura como mercancía, el ecologismo como disfraz y pose social, etc. Hace una disección muy interesante de esta sociedad, de la que todos formamos parte. Pues bien, a los hombres y mujeres de este tiempo nos llega un año más el mensaje del Bautista, que nos indica el camino del encuentro con el Señor, con nosotros mismos y con los demás. No tengamos miedo.